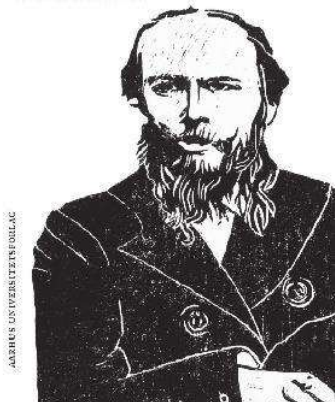

TINE ROESEN

Dostojevskij

En introduktion

BOG

DOSTOJEVSKIJ - EN INTRODUKTION (/BOEGER/DOSTOJEVSKIJ- EN-INTRODUKTION)

Af Tine Roesen (/forfattere/tine-roesen) (2021)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/dostojevskij-en-introduktion) for at anmelde SEARCH_BLOCK_FORM=870970-BASIS%3A61698957&FRAGMENT=CONTENT

Facebook

([http://www.facebook.com/share.php?
u=http://litteratursiden.dk/boeger/dostojevskij-
en-introduktion&title=Dostojevskij - en
introduktion](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/dostojevskij-en-introduktion&title=Dostojevskij-en-introduktion))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?
url=http://litteratursiden.dk/boeger/dostojevskij-en-
introduktion&status=Dostojevskij - en
introduktion+http://litteratursiden.dk/boeger/dostojevskij-
en-introduktion](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/dostojevskij-en-introduktion&status=Dostojevskij-en-introduktion+http://litteratursiden.dk/boeger/dostojevskij-en-introduktion))

Det er en udsøgt fornøjelse at vandre rundt i den store russers skov af et forfatterskab med Tine Roesens introduktion under armen.

ANMELDELSE

13 dec.21

(/users/ojvind-fritjof-arnfred-0)

Af Øjvind Fritjof Arnfred (/users/ojvind-fritjof-arnfred-0)

Skribent

Det er en udsøgt fornøjelse at vandre rundt i den store russers skov af et forfatterskab med Tine Roesens introduktion under armen.

Dostojevskijs forfatterskab er af den slags, nye læsere kan være lidt nervøse for at tage hul på; det fylder en frygtindgydende mængde sider og omfatter murstensværker som *Idioten* (<https://litteratursiden.dk/boeger/idioten>) og *Brødrene Karamazov* (<https://litteratursiden.dk/boeger/broedrene-karamazov-ved-marie-tetzlaff>), der hyldes for psykologiske dybder og den slags. Man kan næsten komme til at tro, at man skal være særligt kvalificeret, før man læser den første side.

Sådan er virkeligheden selvfølgelig ikke. Derfor er det så dejligt at få sådan en fagligt velfunderet og velskrevet tur som denne, der kommer rundt i hele forfatterskabet samtidig med, at den bevarer læseglæden som sit faste og vigtigste omdrejningspunkt. Det er som at høre om gamle venner og gode minder, hver gang Tine Roesen gennemgår en roman og genfortæller dens handling i overblik. Det hele er fagligt velargumenteret, har selve teksterne som omdrejningspunkt og er serveret med et overskudspræget forhold til den øvrige Dostojevskij-forskningslitteratur.

I sin ph.d.-afhandling, fortæller Roesen i indledningen, stillede hun skarpt på Dostojevskijs tidlige værker. Et emne det stadig ligger hende på sinde at tage alvorligt. Så det bliver også her finkæmmet og sat ind i forfatterskabets større kontekst som helstøbte tematiske begyndelser snarere end bare ungdommelige parenteser på vejen til "det rigtige forfatterskab". Det er guf for kendere og en fornøjelse at få med for alle os andre.

I sin kronologiske gennemgang af forfatterskabet holder Roesen en forbilledlig balance mellem forfatterens dramatiske liv - med spillegæld, politisk fængsling i Sibirien, skin-henrettelse og ophøjelse til nationalprofet – og hans mindst lige så dramatiske livsværk. Det betyder ikke, at der er lukket for forbindelserne mellem Dostojevskijs liv og ord, for der vil selvfølgelig altid være ydre betingelser, der smitter af på kunsten. Men for det meste får værkerne - og karaktererne i dem – lov at stå på egne ben.

Roesen fokuserer særligt på Dostojevskijs evne til at navigere i psykologiske skildringer, humor samt religiøse og slavofile tematikker fra mange forskellige vinkler igennem lige så forskellige karakterer. Personerne hos Dostojevskij taler stort set altid for egen regning med selvmodsigelser, fejl og gentagelser som rigtige mennesker, understreger Roesen. Det fylder da også i hendes egen behandling af personerne, når hun genfortæller værker som 'Idioten' eller 'Brødrene Karamazov'; det er er den samme kritiske kærlighed, der er på spil som i relationen til en gammel ven, og det er en fornøjelse at læse Dostojevskij med det blik.

I den forbindelse tager Roesen blandt andet afsæt i den russiske litterat Mikhail Bakhtins teori om Dostojevskijs værker som "polyfone" (flerstemmige, red.), men bliver aldrig ukritisk refererende, for, som Roesen er inde på, kan Bakhtins analyse af måden figurerne taler på ikke stå alene, for de tavse figurer bidrager lige så fuldt til det samlede indtryk og er helt nødvendige for en forståelse af forfatterskabet. Den forståelse får læseren mere end en snært af efter endt læsning af Tine Roesens Introduktion.

